

Siittolan elämää

Siittola	1
Apupojaksi Siittolaan	4
Siittolan uudet tuulet, feat. Hän	7
Siittolan hyödykkeet	9
Siittola kulissien takana	12

Siittola

- Ymmärrätte, että tästä ei ole sitten paluuta? Minkä kerran näkee, ei näkemättömäksi saa.

- Joo. Ja vaimo kans. Se on kyllä niin kauan tästä haaveillu, että on aika jo.

- No hyvä. Keräsin kaikki riviin, niin siitä vaan valitsemaan sopiva.

Kasvattaja avasi ladon oven ja pariskunta astui sisään. Kun silmät tottuivat vallitsevaan valoon, he näkivät korokkeella naisia rivissä kahdeksan kappaletta. Naiset seisoivat, ensi katsomalta käsi kädessä, mutta tarkemmin katsoen heitä yhdisti käsi- ja jalkaraudat. Kaikilla naisilla oli myös kaulapanta, mutta muutoin olivat alasti.

Pariskunnan nainen avasi ensimmäistä kertaa suunsa, ”Niin, ymmärsinkö oikein, että saadaanko me näistä kuka vaan?”

- Joo, kyllä vaan. Ja voitte tutustua ihan hyvin, puristella, kokeilla, kattoa hampaat ja mitä nyt haluattekin. Nartut on mielissään, ku voivat olla avuksi. Eikös vaan nartut? Olisko kiva saada miellyttää noin mukavaa pariskuntaa? Ottaa herrasmiehen munaa pilluun monta kertaa päivässä, että siitos onnistuu varmimmin?

Nartut nököyttelivät innoissaan ja koittivat kilvan seistä paremmassa ryhdissä, jotta näyttäisivät erityisen haluttavilta.

Kasvattaja koitti auttaa ja kulki edeltä, ”Onko väripreferenssejä?”

- Öh ei kait. Ei me kyllä tollee ulkomaan elävää haluta, että suomalaisen näköinen pitäisi olla. Mieluummin sinisillä silmilläkin vielä.

- Selvä, nartut kuuli varmaan, niin mä availen tässä näitä rautoja ja kaikki, jolla ei ole sinisiä silmiä astuu askeleen taakse. Ehkä onni on sitten ensi kerralla suopeampi. Mites toi punapää? Jätänkö sen vielä?

- Jätä nyt hetkeksi, niin mietitään.

Lavalle jäi neljä narttua, punapää, blondi ja brunetti ja yksi, jonka siiliksi ajeltu tukka, joka näytti lähinnä maantien väriseltä. Kasvattaja saattoi toiset neljä narttua pois ja lukitsi heidät pilttuuseen odottamaan. Pariskunta tuli kosketusetäisyydelle ja nainen silitteli narttujen kasvoja, mies kosketteli ronskimmin rintoja ja perseitä. Nainen sanoi varovasti: "Ei me kyllä varmaan sittenkään tuota punapäättä oteta, kun ei meissä kummassakaan ole punaista nimeksikään".

- Joo, eipä mitään, vien senkin pois. Kokeilkaa hei rauhassa kaikkea, ei nämä nartut ole ensimmäistä kertaa asialla.

Nyt mieskin avasi suunsa: "Itse kyllä tykkäisin tästä lanteikkaasta, se on varmaan hyvä ponnistamaan sitten, kun aika on?".

- Joo, se ysi on oikein hyvä valinta. Käykö se rouvalle myös?

- Käyhän se, ihan nätit piirteet kyllä. Vähän lyhyenlanta, mutta ei kait se haittaa, jos tytön tekee. Pojalle toivotaankin sitten pituus tältä isukilta, niin on tarpeeksi.

- No ne ovat sitten asioita, joihin ei arvaa takuuta antaa. Tämä kappale ei ole tainnut vielä kertaakaan lisääntyäkään, niin on ihan uusi kokemus sitten. Mites, haluatteko sen kotiin vai käykö herra täällä siittämässä?

- Jos minä käyn täällä työmatkalla aina mennen tullen, niin eikö se olisi ihan hyvä?

- Sopii hyvin, vien nämä muut tuonne talteen lukkojen taakse, niin mennään katsomaan tuo siitospaikka sitten. Ja nartut ei ole nyt yhtään huolissaan, tänään tulee vielä toinenkin pariskunta ja jollain toisellakin on mahis päästä täyttämään tarkoitustaan. Nyt vaan malttia siellä ja vaikka letitätte toistenne hiukset joutessanne.

- Mennääs sitten tännepäin. Eli täällä olis tällanen privaatiimpi pilttuu, johon on käynti myös ulkoa. Tuossa olis herralle avain ja menette vaikka sitä kautta sitten pois, niin näet, miten se sijoittuu ulkoapäin. Ysi menee siihen pukille, ni näytetään pariskunnalle, miten tämä toimii. Noin, hyvä. Siinä pitäisi olla hyvä korkeus takaa päin panna ja sitten elämäneliksiirit ei pääse myös heti pois valumaan. Siinä on aikalukko, ni narttu pääsee aina tunnin päästä irti ja sen kaulakettinki ylittää koko pilttuun alueelle, kun keskeltä lattiassa kiinni. Jos se vikuroi, eikä mene kiltisti paikalleen, voit pyytää multa apua tai piiskata sen tottelemaan. Eihän sillä tarvi olla yhtään luuta ehjänä, että se vauva saadaan sieltä tulemaan, että jos ei hyvällä ni sitten väkisin. Mut ysi on ihan kiltti ja onnellinen, kun pääsee lisääntymään, eikös vaan?

- Kyllä kasvattaja, tulen aina kiltisti pukille ja annan laittaa aikalukon paikalleen.

- No niin, hyvä sitten. Nyt kun se on kiinni, ni voit ottaa ensimmäisen erän, niin rouvakin näkee, ettei tässä mitään seksuaalista ole, vaan pelkästään lisääntyminen. Näytäs muuten se se testilappu vielä, kun olen pitänyt nämä nartut puhtaina just siksi, ettei sitten tarvi odottaa tuloksia, kun sopiva löytyy?

- Joo, no hyvä kun tuli puheeksi ja otin mukaan. Eli tässä. Ja pelkkää negatiivista, niinkuin odotinkin, kun pelkästään rouvan kanssa iät ja ajat harjoiteltu. Mitenkäs muuten se maksuhomma, otin nyt sen etumaksun mukaan?

- Tähän käteen, niin homma on selvä. Toinen erä, kun tuo on tiineenä ja kolmas erä sitten, kun syntyy ja vauvan omistusoikeus vaihtuu. Jos haluatte tuon imettäjäksi ja lapsen hoitoon avuksi ensimmäiseksi vuodeksi, veloitan sitten tuplasti, kun se ei ole sitten muiden käytössä. Jos haluatte tehdä sisaruksia saman nartun kanssa, niin katsotaan niille sitten sopiva hinta. Siitä vaan sitten lisääntymään.

- Mutta mitä jos tämä ei nyt oikein tahdo nousta pelikuntoon, kun on yleisöäkin ja kaikkee?

- No mä menen tästä omiin hommiin, niin saatte oman rauhan. Laita toi vaikka nuolemaan sut pystyyn, se osaa sen homman ihan hyvin. Ei tässä sit muuta, täyttäkää ma!

Apupojaksi Siittolaan

Kasvattajan aika ei meinannut millään riittää karjan hallitsemiseen ja niinpä hän oli vihdoinkin palkkaamassa itselleen apua. Nyt oli aika tutustuttaa Poika karjaan ja tiloihin, jotta Kasvattajakin näkisi samalla, miten Poika suhtautuu kaikkeen. Että oliko siitä työhön. Poika kyllä tiesi toiminnasta jotain jo ennalta, kun oli jo vuosikausia käynyt tatuoimassa numerot tulijoiden selkiin.

Kasvattaja: - Katos ne pitää pitää kiimassa, että ne haluaa mahdollisimman kovasti sitten käyttöön. Ovat säyseämpiä sillei käsitellä. Mut ehkä tärkeintä on, ettei passaa tuolla kylillä sitten huudella, mitä sun työnkuvaan kuuluu tai mitä täällä tapahtuu muutenkaan. Ei me mitään lehmytyttöjä tänne kaivata noita vapauttaa. Ne on ihan suostunut tänne vapaaehtoisesti, haluavat mua miellyttää ja päästä normaaliarjen huolista pois. Paitsi se yks, mut katotaan se sitte erikseen. Oletkos valmis?

- Kyllä vain, valmiina työhön, Poika sanoi.

- Niinku näet, ni pilttuita on koko matkalla tässä ja niiden välissä on vaan kalteriseinät, että kaikki näkee naapuriin, eikä tunne olevansa niin yksin. Vaikka ulkoseinät on vaatimattoman näköiset, ni ne peittää alleen vahvat ääni ja lämpöeristeet. Ainoat ikkunat on katossa, kun ääni ylöspäin ei metsän keskellä oo niin vaarallista, vaikka kattoikkunatkin on kyllä moninkertaiset.

- Joo, eihän se ääni niin ylöspäin kannakaan, totesi Poika.

- No tosi. Oikeastaan nartut on ihan kilttejä, niille soitetaan päivisin musiikkia ja hypnoosimantroja, ne saa niille suunnitellut rehutötsät päivittäin ja joskus herkuksi jotain muutakin. Sitten kun uusi narttu tulee, se pidetään ensin erillään muista neljä viikkoa, kunnes se tarkistetaan tautien varalta ja sitten se pääsee normaaliin arkeen, kun sen häpyhuulet on nidottu kiinni. Siinä nitoessa ne vähän tuppaa elämöimään, mutta gägi suussa päivän - pari saa yleensä kyllä hiljenemään. Sitten ne toki merkittiin, mutta se on tietysti edelleen sun hoidossa sitten. Sama numero oli joka pilttuun edessä, niin tiesi, mihin mikäkin kuului viedä, jos esim hoitotoimenpiteitä varten piti siirtää niitä. Sitten aina, kun ne on kuulolla, ni puhu niistä vaan yleisesti karjana tai jos jollekin eritoten, ni käytä sen numeroa. Ne ei ole niitä, joita ne on olleet, kun ne on täällä. Ne on vain osa karjaa. Ne pilttuut, jotka on tarkoitettu astutettaville nartuille, on muuten liki vastaavia, mutta niissä oli lisäksi ulko-ovi ja paremmat seinät, että astujalla on ainakin näennäinen suoja.

- Kaikilla nartuilla on kaulassaan panta, josta menee metallinen vaijeri keskellä pilttuuta olevaan panopukkiin. Normaalisti niiden hihna ylettyy hyvin koko pilttuun alueelle, mutta joskus, vaikka kurinpidollisista syistä, jonkun hihna voidaan laittaa niin lyhyelle, että se joutuu sitten nukkumaankin pukilla, eikä seinän vieressä olevalla pehmikkeellä. Lattialla on heiniä lämmikkeeksi ja takaseinän vierellä meni kouru, johon nartut tekivät asiansa. Kourut huuhdeltiin pari kertaa päivässä, jotta hajut ei käyneet mahdottomiksi. Ne usein oppiikin tekemään asiansa vasta juuri ennen huuhtelua, siihen myös kannustetaan.

Poika katsoi silmät pullollaan alistettuja narttuja. -Haluaisitko testata jotain näistä? Katoin, että sulla alkaa jo housuissakin pullottaa, niinku tietysti oikein onkin

- Mutta luulin, että sanoit niiden pillujen olevan nidottu kiinni?

- Joo, mutta ne tykkää ottaa perseeseen munaa. Se saa ne luulemaan, että ne voisi saada pilluunkin jotain sitten. Aika usein annankin niille sitten wandia tai jotain kivaa klitalle panemisen ajaksi. Koulutusohjelma lyhykäisyydessään on niin, että astutettavat on pillut lukittuna, kunnes joku sen astutusoikeuden ostaa, jolloin se siirretään tuolla peräpäässä olevaan koppiin astutusta varten. Silloin poistetaan niitit ja kopin ulko-oven avain annetaan ostajalle. Sitä vois sitten hiukan seurata, kun ne käy astumassa, niin sen jälkeen vois käydä antamassa orkun nartulle, niin se helpommin hedelmöittyy. Eli käy panemassa perseeseen ja hieroo klittaa, vaikka sauvalla, kunnes se laukee. Sitten, kun ne on selkeästi paksuina, aletaan venyttää pillua, eli joka päivä fistataan ja myös rasvataan niiden pillu, vatsa ja rinnat, niin ihokin pysyy paremmin muuttuvassa kropassa kunnossa. Sulla on pienemmät kädet, ni voisit ottaa ainakin alkuajan fistaukset hoitoos. Kantavia on tällä hetkellä viistoista ja seiska, ysiä pannaan juur, tai pantukin pari viikkoa nyt.

Sun kulli ja yksikään karjan pilluista ei kohtaa ikinä, että se sun pitää vaan hyväksyä. Mutta tosiaan niiden suut ja perseet on vapaassa käytössä aina. Sitten, jos ne tulee tänne takasin synnytyksen jälkeen, niin aletaan lypsäminen. Maitoa heruttavat hucow't on kuumaa valuuttaa farmareiden joukossa. Niille löytyy usein ostaja sitten, ni laitetaan kiertoon, kun tiedetään, haluaako ostaja sisaruksia samalta vai ei. Lypsävillä on se etu, että ne saa lypsyn ajaksi kytkeä vaikka panokoneeseen, tarkoitus on, että ne nauttii lypsämisestä, eikä koe sitä huonona, joten niiden pillua ei lukita heti, niille asennetaan vaan renkaat häppäreihin valmiiksi, että sitten aikanaan ne voidaan lukita ihan mekaanisella lukolla, kuten ne usein pyytääkin.

Poika keskeytti, - Ai eikö ne sitten haluakaan enää pilluun mitään?

- Ei. Kun ne oppii laukeamaan anaalista, niin pillu jää vaan lisääntymiskäyttöön. Ovat onnellisempia, kun ei tarvi mitään hormonia raskaudenehkäisyyteen, eikä niiden tarvi arvailla, ovatko saamassa sinne mitään vai ei. Lukko pitää ne hyvin sitten kurissa, jos joskus mieli olis heikko. Muuten ne oppii täällä miellyttämään. Mua, sua, niiden astuttajaa ja lopulta sitä farmaria, joka ne ostaa omaksi. Katotaan sitten tilanteen mukaan tarkemmin, mutta peruseriaatteena nyt näin. Kysyttävää?

- Vaikka kuinka paljon. Mut siis saanko mä panna jotain naista perseeseen ihan tästä vaan?

- Saat. Todellakin saat. Ota toi kaksytkaks, se on yleensä kiltti. Se on nyt harkinnassa, meneekö siitokseen, jos se pari saa rahat kasaan, kun tästä on meillekin kuluja, ni ei voi ilman antaa. Mutta on vielä ihan hyväkin käyttää sitä, ni se pysyy kiimassa. Sitten muista: jos yksikin meinaa sulkea jalat tai suun, niin annetaan kova rangaistus heti. Yleensä ruoskitaan niiden perse ja reidet verille. Kasvoille voi antaa avareita, rintoihin laittaa

kunnon painot ja lopuksi voit vielä kusta niiden päälle. Siinähan odottavat sitten suihkua, joka on ajastetusti aamuisin klo 7.

Poika meni kaksikkosen luo ja avasi rehvakkaasti housunsa. – Voisitko imeä sen paremmin pystyyn? Narttu otti kullin kiltisti suuhun ja alkoi imeä. Se kutitteli kielellään, kuolasi kullin märeksi, imi ja katsoi Poikaa ja pojan ohi Kasvattajaa samalla. Se oli käytännössä ammattilainen ja hetkessä Pojan kulli seiso kauniisti pystyssä, hieman kaartuen oikealle. Poika siirtyi nartun taakse ja muutta mutkitta painoi kullinsa syvälle nartun perseeseen. Nartun kiima oli sietämätön ja pieni nöyryytys Kasvattajan katsoessa ja pillun ollessa lukittuna, otti vierasta kullia perseeseen, sai sen rajan yli ja sen laukeamaan siihen paikkaan. Sen ruumis sykki ja sen oli vaikea olla paikallaan ja Poika laukesi samantien sen sisään karjahtaen ja jalat täristen putosi istualleen lattialle. – Voi helvetin helvetti. En pystynyt ollenkaan kyllä pidättelee, ku toi alko supistelee persettä ja teki niin nannaa.

- No siihenkin tottuu. Kaikenlaisia etuja täällä tosiaan, senkun ottaa omansa. Jahka saat ittes ylös, ni voit antaa sen putsata vehkees. Kivampi aina niiden putsata omat jäljet kuin naapurinsa, mut sä olet kans nyt pomo täällä ja voit tietenkin putsauttaa, missä tykkäät. Mitäs kaksiks sanoo?

- Kiitos Poika. Saisinko putsata teidän kaikkein suurinta iloa tämän lehmän nöyrälle perseelle tuottanut arvoisan kullinne?

Poika nousi ylös ja käveli nartun eteen. – Kaksiks on hyvä vaan. Ja työnsi kullinsa tämän suuhun.

Pian he jatkoivat katselmusta ja yhdellä ovella oli punainen rasti maalattuna. Isäntä jatkoi - Kaikki muut on kilttejä, paitsi tämä. Nyt alkuun voi olla parempi, ettet mene sen luo yksin. Ja jos menet, ni älä anna sen puhua, että laita gägi. Siltikin siihen voi käyttää vaikkapa sähköpaimenta ja ruoskaa, jotka on sen seinällä. Ajattelin, että verinaarmuilla olevan piiskan jatkuva läsnäolo pehmittäis sitä, mut ei. Siellä on myös hohtimet, joilla on jo jouduttu poistaa siltä vasemman puolen ylävitonen ja -kutonen, vaikka se on vasta viikon ollut. Voi olla, että sen hampaat vielä revitään yksitellen irti, jos se ei siisti tapojaan. Tätä tuskin kukaan haluaa astua, ni sen ulkonäöllä ei ole väliä. Todennäköisesti se myydään jollekin, joka jaksaa todenteolla paneutua sen koulutukseen. Joku, jolla on noita ollut ennestään ja tietää, mitä tehdä vikuroiville tapauksille. Se pidetään toistaiseksi kiinni tuossa telineessä ympäri vuorokauden. Toki sillä vielä karanteeniakin kolme viikkoa kesken, että voihan sieltä vielä kuoriutua vaikka minkälainen luontanen lehmä. Mutta siis varuillaan tän kans. Sitä koulutetaan nyt päivittäin, mut mä teen sitä enemmän ite. Siksi tarviinkin apua noiden muiden kans.

- No, miten ois? Otatko paikan vastaan?

- Joo, remmissä ollaan, kiitos!

Siittolan uudet tuulet, feat. Hän

Eräänä kauniina syksyn kuulaana päivänä, Siittolassa oli kaikki hyvin. Siellä oli pari astutettavaa, yksi kantavana, kolme lypsettävää ja peräti viisi narttua odottamassa, että joku käyttöoikeuden niihin ostaa. Aina, kun ovi kävi, ne viisi yritti kilvan esitellä utareita ja persettä toivoen tietysti pääsevänsä käyttöön. Tyhjiä tilojakin silti oli ja Kasvattaja oli hetkisen miettinyt, mitä niille tehdä.

Nyky-yhteiskunta oli täynnä ihmisiä, jotka toivoi pääsevänsä tuotantoeläimeksi lepuuttamaan aivojaan, myös miehiä. Niistä Kasvattaja oli toistaiseksi pysynyt erossa, mutta bisnes on bisnestä. Ehkäpä oli jo aika muuttaa tapoja. Kun hän oli keskustellut apupojan kanssa, oli Poika todennut perseen olevan perse ja tuotantoeläimen olevan tuotantoeläin. Sukupuolella ei ollut niin väliä. He tekivät pieniä muutoksia kiinnitysjärjestelmiin parissa karsinassa ja näin Siittolasta tuli ensimmäistä kertaa unisex-tila. Tosin sieltä puuttui vielä sonnit. Mutta siihen taisi olla tulossa muutos, nimittäin Siittolaan odotettiin vierailijaa, jolta voisi kuulemma pari innokasta nuorta liietä testiin.

Kyllä koko Siittolan väki huomasi, että jotain erikoista oli tapahtumassa, nimittäin Poika ja itse Kasvattajakin säntäili edestakaisin ja fiksaili paikkoja kuntoon. Tulossa oleva vierailija oli ensimmäinen laatuaan. Koko karja passitettiin vielä ylimääräiseen suihkuunkin, jotta pisuaarit saatiin huuhdottua samalla. Poika haki kuusen oksia kunkin oven eteen ikään kuin kynnymatoiksi, mutta samalla tuomaan luonnollista havumetsän tuoksua navettaan sisälle.

Tasan kahdeltatoista pihaan ajoi kaksi autoa. Edellä tullessa maasturissa aukesi kolme ovea samanaikaisesti ja näistä tulleet miehet menivät avaamaan neljättä ovea Hänelle, jonka ei tarvitsisi koskaan ovea itse aukaista. Toisessa pienemmässä autossa oli kokelaat; kaksi salskeaa nuorta miestä, vaalea lyhempi ja rotevampi sekä tumma pitkä adonis. Molemmat oli kauniita kasvoiltaan ja ne seurasi Häntä joka paikkaan, jotta voisivat näyttää palvelualttiutensa tarpeen tullen.

Hän oli kerrassaan upea ilmestys. Ensin autosta näytti tulevan pelkkää saapikasta. Terävät kärjet, vähintään 10 sentin korot. Vaalean roosaa kiiltoahkaa, kultaisia solkia ja muita remmikoristeita, jotka vilkkui kilpaa auringon kanssa. Saapikkaat muuttui sulavasti jaloiksi, joita peitti ihonmyötäinen nahka-asu, murrettua ruiskukkaa, jos värimaailmaa yrittäisi kuvailla. Mutta tokihan se olisi pitänyt nähdä itse. Housut jatkuivat jakuksi, joka oli vetskarilla kiinni ylös asti. Siloposki otti hänen käsilaukkunsa, joka oli kenkien kanssa samaa sävyä. Toiset miehet tarjosivat kätensä ja auttoivat Hänet seisomaan. Hänen pitkät hiukset loistivat kuin tuleentunut vilja, silmät säihkyi taivaan sinistä ja kun Hän katsoi Kasvattajaan päin ystävällinen hymy kasvoillaan, oli helppo ymmärtää, miksi nytkin Hänen ympärillä oli viisi miestä, joista jokainen olisi varmaan antanut henkensä ja vähän enemmän Hänen edestään.

Viridian oli saapunut.

Seurueen käytös näytti olevan kovin säädeltyä ja kurinalaista, sen ollessa silti sarja tekemisiä, joilla varmistettiin, että Viridianin olisi hyvä olla. Yksi miehistä kaivoi takapaksin kylmälaukusta vesipullon ja avasi

sen valmiiksi, toiset muodosti kultatuolin ja nosti Hänet höyhenenkevyesti ylös ja perässä tulleet kokelaat seurasi kontallaan muutaman metrin päässä, uskaltamatta edes kohottaa katsetta kohti Häntä.

Kasvattaja ei voinut kuin ihailla, miten kaikki näytti tietävän paikkansa ja mitä Hän olisi keksinyt pyytää, kun toiveet jo toteutettiin. Kun koko seurue pääsi sisälle navettaan ja kantajat huomasivat lattioilla olevan puhdasta, he laskivat Hänet alas ja siirtyivät kunnioittavasti hänen taakseen. Siloposken käteen ilmestyi vesipullon lisäksi kultaglitteri piiska, joka oli sillä hetkellä Hänen suosikki piiskausväline. Koko karja katsoi silmät ymmyrkäisinä säkenöivää Viridiania, joka tuntui suorastaan hehkuvan loistavaa lämpöä ympärilleen. Ne ei olleet koskaan edes nähneet mitään yhtä kaunista. Hän oli kuin satujen kuningatar ja taianomaisin keiju samassa paketissa.

Kasvattaja esitteli paikkoja, Hänen tehdessä huomioita ja lopuksi oltiin siitossonneille tehtyjen karsinoiden edessä. Viridian kehotti kokelaat tulemaan eteensä ja puhutteli niitä.

- Jos haluatte näyttää, että teistä olisi palvelukseen, niin jääkää tänne kuukaudeksi. Teidät pumpataan tyhjiin ja saatte autettua monta naista vihdoon raskaaksi. Kuukausi on lopulta aika lyhyt aika tehdä hyvää, vai mitä?

Kokelaat katsoivat toisiaan, karsinaa ja Viridiania ja uudelleen toisiaan. He nyökkäsivät ja heittäytyivät uudelleen Hänen jalkoihin luvaten ikuista tottelevaisuutta, nyt ja aina, mutta vallankin tulevan kuukauden.

Kasvattaja ja Poika vei kummankin omaan karsinaan ja kiinnitti ristin malliseen petiin, jossa peppuun meni anaalirauhasta hierova tappi ja erillinen lypsylaite kerääjineen kiinnitettiin niiden siittimiin.

Viridian asteli tumman viereen ja kuiskasi miehen korvaan olevansa erityisen ylpeä sen rohkeasta toiminnasta. Sitten Hän sivalsi piiskallaan V kirjaimen jäljet miehen rintaan ja painoi lentosuukon miehen otsalle samalla, kun käynnisti lypsykoneen. Ja sitten vaalean luo toimien ihan samoin. Kokelaat jäi haaveilemaan Viridianin kosketuksesta, joka piiskan kautta välittyi jokaiseen tuntopisteeseen saakka.

Niin alkoi spermantuotanto Siittolassa ja Viridian tultaisiin muistamaan kasvavalla kiitollisuudella anteliaisuudestaan.

Siittolan hyödykkeet

Maailma oli muljahtanut sijoiltaan. Ihmiset oli siirretty kotitoimistoihin ja yksi jos toinenkin uraohjus oli palaa loppuun. Siittolan kysyntä kasvoi kasvamistaan. Kasvattaja ja Poika rakensivat lisäsiivet lehmille ja toisen härille. Toimintoja tehostettiin. Spermaa myytiin hurjia määriä, kun monet yrittivät saada vauvaa kotikonstein ja miehiä, jotka halusivat viettää vuosilomansa kahleissa lypsettävänä, riitti enemmän kuin tarpeeksi. Siittola sai nyt rahaa miehiltä ylläpitoa vastaan ja silti sen onnistui myydä lopputuotteet eteenpäin. Enää ei lähdetty hemmottelulomille ulkomaille, vaan hommattiin testit ja maksettiin, jotta päästiin paikkaan, jossa ei yhtään ajatusta tarvinnut muodostaa, saati päätöstä tehdä.

Yksi onnekaista paikan saaneista oli Kumi. Kumi oli vakioasiakas. Se vietti Siittolassa joka toisen viikonlopun ja kaikki lomat. Kun Kumi saapui, sen kaulaan pantiin panta, jonka aikaluokkaan oli asetettu vapautumisaika. Se lukittiin telineeseen, jossa panokone pani sitä perseeseen parhaan lopputuloksen saamiseksi ja kulliin asetettu lypsykone keräsi joka siemenen talteen. Kumin spermasta sai hyvän maksun, koska se oli valkoihoinen ja sinisilmäinen pitkä mies, ilman perinnöllisiä sairauksia. Sen raajat lukittiin paikoilleen, nesteytys ja ravinto hoidettiin suonensisäisellä tipalla ja eritteet kerääntyi kouruun, josta ne huuhtoutui päivän suihkutuksen yhteydessä pois.

Koska Siittolan pitäjät olivat fiksuja ja säästäväisiä miehiä, oli nyt karsinoihin tuotu telineet myös lehmille. Se sai spermantuotannon huippuunsa, kun vieressä oli lehmä, jota astutettiin monta kertaa päivässä. Vauvoista, spermasta, maidosta, mutta myös ihan panoreista ja itse orjistakin maksettiin nyt hyvin ja vaikka olisi paikasta maksanut, antoi samalla Siittolalle täyden omistus- ja hallintaoikeuden siirtolupineen. Itseasiassa, se oli suurin syy, miksi Kumi halusi aina tulla juuri Siittolaan. Siellä kävi välillä upeita Dommeja ostoksilla ja voisihan joskus tuuri käydä silläkin.

Toisessa siivessä oli eräs vanha lehmä. Se oli jo 40 vuotta ja se lypsi edelleen maitoa, vaikka sen viimeisin tiineys oli jo seitsemän vuotta sitten. Se olikin ehtinyt poikia 13 kertaa ja oli todella ansainnut paikkansa lypsyosastolla, jossa sai vielä orgasmejakin. Sen häppäreissä roikkui renkaat, joista voisi lukon pujottaa, mutta ei se sellaista tarvinnut, kun ei se päässyt telineestä koskaan pois, eikä siitä ollut monikaan oikein kiinnostunutkaan. Paitsi yksi maatalon isäntä. Hän oli käynyt katsomassa sitä aina vierailupäivinä, haaveillut sen ostosta omaan navettaansa. Hän lypsäisi sen käsin kaksi kertaa päivässä tai laittaisi automaatin estyessään, mutta käyttäisi myös sen panoreikää omaksi ilokseen joka päivä. Isäntä oli vähän niin kuin ihastunut tuohon lehmään ja eritoten sen maitoa tuottaviin utareihin, jotka roikkuivat melkein lattiassa kiinni.

Tänään oli markkinapäivä ja kaikki oli myynnissä. Ihmisiä kävi katselemassa, toisilla oli kylmälaukut mukanaan spermaa varten, toisilla kantokehdot ja joillakin vain kettinki, johon he orjan kiinnittäisivät. Ja tietenkin oli heitäkin, jotka vaan kävivät ja haaveilivat. Karja oli suihkutettu ja niiden ovitauluihin oli kirjoitettu niiden keskimääräiset tuotantoluvut sekä hyödykkeen, että kokonaisen orjan myyntihinta. Isäntä katsoi vanhan lehmän taulua, eikä voinut uskoa onneaan. Se oli tarjouksessa! Ehkä Kasvattaja oli huolissaan, että sen maidon tuotanto hiipuisi pian luonnollisesti, eikä halunnut pitää sitä enää viemässä tilaa

nuoremmilta, siitoskykyisiltä lehmiltä. Isäntä merkkasi tauluun omat nimikirjaimensa varaukseksi ja lähti etsimään Kasvattajaa. Hän saisi ikioman lehmän pian!

Kasvattajan kanssa saatiinkin sovittua sen toimitus vielä samalle illalle ja Isäntä maksoi summan ja lähti laittamaan navetan kuntoon. Hän ei olisi koskaan enää yksin ja alkoi miettiä, tarvitsisiko lehmä muuta nimeä kuin sen taulussa olleen numeron... Hän tarkisti kotona, että hänen itsetehty teline ajaisi saman asian ja vielä laittoi pehmusteita siihen, että lehmän olisi mukavampi olla. Isäntä tarkisti myös lypsykoneen kunnon, siitä oli aikaa, kun se oli ollut käytössä, viimeksi oikeilla vuohilla. Sitten hän jäi odottamaan, että ilta tulisi.

Kumi ei sitä tiennyt, mutta koska se maksoi hyvin oleskelustaan, sen hintalappu suoraan ostoon oli aika kova. Niinpä siitä ei tehty tällä kertaa yhtään tarjousta, vaikka sen spermaa myytiin nelisenkymmentä purkkia. Kuitenkin yhteensä 16 lehmää ja hubullia sai uuden kodin ja ne lastattiin kevythäkeissä kuorma-auton lavalle, johon tuulensuojaksi laitettiin kevytpressu kiinni. Rekka ajoi tilauslistan mukaan, jätti häkin ostajan pihaan ja kuski antoi kullekin myös ravintotötköt viikoksi kaupantekijäisenä. Ja myös siksi, että nopea ruokavalion muutos saisi niiden vatsat helposti sekaisin ja omistajat halusivat nauttia ostoksistaan eniten ensimmäisen viikon aikana.

Isäntä ihaili lehmää ensin ulkona sen ollessa häkissä. Sitten hän otti koko häkin nokkakärriihin ja kiikutti sen navettaan. Isäntä laittoi ulko-oven huolellisesti kiinni ja lukkoon. Häkin raoista hän sai asetettua kettingin sen rautaiseen kaulapantaan ja kettingin toisen pään hän pujotti häkin oviaukosta seinässä olevaan lukkoon. Nyt vasta hän uskalsi avata häkin oven kunnolla ja komensi lehmän pois sieltä tarkastukseen. Lehmän paikat oli kuitenkin ihan jumissa, joten se oli hidas ja isäntä luuli sen niskoittelevan tahallaan, joten antoi raipasta kovasti perseelle.

- Nyt se lehmä ei yritä mitään temppuja, vaan tekee, niinku sen isäntä käskee. Seisomaan haara-asentoon, kädet selän taakse, suu auki ja kieli ulos.

Isäntä naputteli raipalla kipeästi sen jalkapohjiin, kunnes se sai noustua. Se otti nopeasti käsketyn asennon ja jäi äänettä seisomaan. Ensimmäinen käsky oli toteutettu. Isäntä katseli lehmää, tarkisti sen suun, pillun ja perseenkin, että se oli puhdas. Sen hiusten oli annettu kasvaa ja ne oli epäsiistit kiharainen sekamelska. Hän ajaisi sen vielä kaljuksi, nin olisi yksi huoli vähemmän. Isäntä kiersi lehmän ja näki tatuoituna numeron kahdeksan sen vasempaan ylälapaan. Jos hän oikein muisti, Siittolassa taisi nyt uudet olla jotain kolmensadan sarjaa, eli tämä oli yksi ensimmäisiä sitten. Vanhin hucow, jonka maidontuotto oli kaksi litraa päivässä. Se oli ollut varmaan hyvin nuori, kun oli Siittolaan mennyt.

Isäntä oli itse samalla maatilalla kasvanut ja ikänsä elänyt. Hänelle sopi vallan hyvin, ettei lehmä tiennyt muusta elämästä kuin omastaan. Eihän isäntäkään tiennyt juurikaan muusta ja näin oli hyvä. Heillä olisi kahdelleen hyvä. Ei terve mies muuta tarvitse kuin oman panoreiän ja lypsettävän. Isäntä nosti sen utareita ja punnitsi niitä mielessään, kun toisesta purskahti pari tippaa kallisarvoista maitoa esiin. Hän ohjasi lehmän pukille ja kiinnitti sen utareihin lypsykoneen. Isäntä kiinnitti vielä lehmän paikoilleen telineeseen ja painoi koneen päälle. Sitten hän kaivoi kullinsa vihdoinkin esiin, mietti kahden reiän välillä sen takana ja porautui

pilluun. Tosin vain huomatakseen, että laukesi heti ja kulli pieneni samantien. Hän meni lehmän eteen ja käski tämän putsata kulli limoistaan hyvin. Lehmän tehdessä likaista työtään, kulli nousikin uudelleen kauniiksi seipääksi. Nyt isäntä painoi sen lehmän perseeseen, koska telineessä se reikä olikin paremmin esillä. Nyt hän saikin tehdä työtä pitkään ja hartaasti, kun kulli jaksoi vaikka mitä. Oli kyllä parhaiten käytetty raha ikinä. Lypsykoneen tasainen pumppausääni taustalla, lehmä kiltisti paikallaan ja kaikki reiät hänen omassa käytössä ikuisesti.

Tämä se vasta on elämää.

Siittola kulissien takana

Eräänä päivänä Siittolan päärakennuksen ovikello soi. Sisäkkö käski tulijan odottamaan eteishalliin. Tulijan vaatteet näyttivät roikkuvan sen päällä, sen hiukset olivat likaiset ja se tuijotti varpaitaan, jotka pilkotti tennarin kärjestä kuluneen kankaan läpi.

Kasvattajalle sisäkkö sanoi ohimennen tytön olevan taas niitä, jotka ei tulevasta talvesta selviäisi millään. Kasvattaja käskikin laittaa kylpyveden valumaan ja keittiöpiikaa tuomaan sillä välin kipollisen mitä tahansa keittoa sattuisi valmiina olemaan.

Kasvattajan astuessa eteissaliin, sen seinät tuntuivat kutistuvan vieraan päälle. Kasvattaja melkein pelkäsi vieraan katoavan silmissä, kun hän puhutteli tätä.

- Mistäs tyttö on tulossa ja millä asioilla?

- Tuolta itärajalta olen taivaltanut hyvä Herra. (Ja tyttö niiaa niksautti vielä varmuuden vuoksi perään). Kuulin, että Teiltä kenties saisi apua, kun olen hieman pulassa menetettyäni huoltajani.

- Minkälaista apua on tyttö vailla? Ja onko nälkä?

- Voi antaisin vaikka neitsyyteni ruoasta ja siihen oikeastaan pyyntöni liittyikin. Nimittäin kuulin, että Teiltä voi ostaa vauvoja. Ja voisin tehdä Teille sellaisen. Jos sitten saisitte minulle sitten vielä maidontuotannon alkuun, uskoisin löytäväni säällisen omistajan loppuelämäksi. Tai ehkä joku haluaisi lunastaa minut jo täältä, eikä mun tarts nähdä yhtään kylmää talvea enää sillan alla, tapellen muiden kodittomien kans armopaloista.

Kasvattaja painoi seinässä olevaa nappia ja keittiöpiika tulikin saman tien keiton ja lusikan kanssa. Piika antoi ne vieraalle ja poistui vähin äänin. Kasvattaja katsoi tytön syömistä ja uskoi tämän olleen kovin nälissään.

- Kun olet syönyt, riisu vaatteesi tuohon roskakoriin. Pääset kylpyyn ja katsotaan, oletko kelvollinen karjan sekaan. Ymmärrätkö, että vaikka sut saatais tiineeksi ensimmäisen kuunkierron sisällä, olisit täällä vähintään kokonaisen vuoden?

- Kyllä Herra. Olisin kovin mielellään täällä, kunnes joku muu alkaa huolehtia minusta. Vaikka sitten se vaatisi toisenkin vuoden. Kun vaan saisin olla sisällä ja turvassa. Muuta en toivo.

- Sano mua Kasvattajaksi, Herra on niin kovin formaali. Mitäs ruoan jälkeen sanotaan?

- Oi kiitos Herra Kasvattaja erinomaisesta ruoasta. Siis Kasvattaja tarkoitin. Haluatteko, että riisun ihan ihan kaikki?

- Tietysti. Muutenhan ne kastuvat. Sisäkkö vie sut vessaan ja kylpyyn. Sitten tulet takaisin puhtaana, niin tarkastan sut kunnolla.

Samantien sisäkkö tulikin ja talutti tytön uudistettuun kylpyhuoneeseen. Se oli rakennettu viimeisimmän teknologian mukaan ja osasi tehdä virtsasta tautikartoituksen ja ammeessa maatesa täydellisen kuntotarkastuksen. Kun tyttö olisi puhdas, olisi myös tutkimustulokset selvillä geenikartoitusta myöten.

Eipä sisäkölläkään ollut palveluspuvussaan paljoa päällä, mutta tyttö joutui nakuna kulkemaan. Se olikin yksi monista testeistä, joita se tulisi läpikäymään, ennenkuin tiedettiin, olisiko siitä hucoiksi. Hucoilla oli ainoastaan pantansa. Toisilla myös hiuksensa. Mikäli kuitenkin yksikin täi löytyisi, kaikki hiukset ajettaisiin pois. Joskus ne kyllä ajettiin silti pois ihan muuten vaan, vallan osoituksena.

Kasvattaja tutki kylpyhuoneesta tulevia raportteja tarkasti. Tyttö oli näemmä peräti vauraan Schjerfbeckin sukua. Suku oli ollut rikasta, mutta traaginen onnettomuus ja suvun ja vakuutusyhtiön asianajajat olivat impanneet tilit tyhjiksi. Tyttö oli Amanda itse. Ja nyt Amanda tarvitsi hänen apuaan, että selviäisi talvesta. Kyllä vaan. Eiköhän hän auttaisi. Nyt olisi kerrankin kelvollinen sukupuu jopa jatkamaan hänen omaa sukua. Ehkäpä. Ehkäpä. Tosin siitä maksettaisiin varmasti hyvin, jos hän päättäisi luopua siitä. Ei joka talossa ollut Amanda Schjerfbeckiä alimpana nokkimisjärjestyksessä ja sinne se joutuisi, kunnes saisi kokemusta tai Kasvattajan apua.

Suihkussa Amandan hiukset pestiin ja kroppa ihan joka puolelta. Sitten se pääsi vaahtokylpyyn, jonka aikana levitettiin hiuksiin vielä syvähoito. Kun kaikki oli riisuttu ja putsattu, ei tyttöä meinannut samaksi tunnistaa. Se kiedottiin ylellisen pehmeään pyyhkeeseen ja pitkät hiukset harjattiin suoraksi, näppärä sisäkkö laittoi vielä hiukset saparoille letittäen. Lopuksi se vietiin kartanon illallissaliin, jossa Kasvattaja sitä jo odotti.

- Seiso keskellä lattiaa pienessä haara-asennossa ja laita kädet niskan taakse.

Osasihan Amanda, ei se nyt tyhmä ollut, mutta sitten pyyhe oli pudota ja se koitti sitä laittaa paremmin...

- Eikö idiootti ymmärrä? Molemmat kädet niskan taakse. Ja ei noiden olisi pitänyt ees antaa sulle pyyhettä mukaan, että anna pudota vaan. Miten kuvittelet mun voivan tarkastaa sut, jos se pyyhe on edessä?

- Anteeksi Kasvattaja, en ajatellut

- Noh, ajattelu ei tunnetusti lehmille sovikaan, joten ymmärrän. Samoin kuin varmaan ymmärrät, että aikani tuhlaamisesta tulee rangaistus. Onkos sua ennen piiskattukaan?

- Mitä? Ei tietenkään! Eikä muuten n-

Kasvattaja laittoi käden sen suun eteen, ettei se voinut sanoa edes loppuun. Sitten sen suun eteen laitettiin vielä ilmastointiteippiä siten, ettei se voinutkaan puhua. Kasvattaja ohjasi sitä astumaan pari askelta eteenpäin ja nosti sen kädet katosta roikkuviin lenkkeihin.

- Pidä kunnolla kiinni. En haluaisi tuhlaa aikaa enempää kiinnittämiseen.

Ja samalla hetkellä Amanda tunsiperseellään kovan iskun. Ja toisen ja vielä kolmannenkin. Sitten Kasvattajan käteen oli ilmestynyt jostain vielä raippa ja hän kiersi hitaasti Amandaa ympäri napsauttaen raipalla täsmäiskuja joka puolelle. Amandan kyyneleet valuivat lohduttomasti poskille, mutta se puri hammasta ja oli hiljaa. Se ei voinut käsittää, miten rajun käännöksen sen elämä oli tehnyt, kun onnettomuus iski. Jossain oli pari tyytyväistä lakimiestä, joilla olisi varaa kaikenmaailman kotkotuksiin koko loppuelämänsä ajan ja sitä itseään piiskattiin täällä nakupellenä ventovieraassa talossa. Onneksi iskut loppuivat sentään ja Kasvattaja vei piiskan pois. Takaisin tullessaan hänellä oli rautainen panta mukanaan, sekä siihen sopiva lukko.

- Oletko Amanda vielä sitä mieltä, että haluat jäädä ja luovuttaa ensimmäisen lapsesi ylläpitokorvauksena? Nälkää täällä ei tarvitse nähdä, mutta se on viimeinen asia, jonka saat päättää, jos jäädä haluat.

- Olen Herra Kasvattaja, olen varma.

- Selvä. Pannoin sut vieraakseni ja käyttöön. Mutta muista poiketen, jäät tänne sisälle. Olen päättänyt ruokkia sut oikealla ruoalla normaalipainoon ja astuttaa sut itse. Se on helpompaa täällä sisällä. Päivät olet pukilla työhuoneessa ja yöt mun sängyssä. Jos osaat käyttäytyä, pääset mukaan, kun käyn Siittolassa huolehtimassa asioiden sujuvuudesta. Siellä on toki henkilökuntaa, mutta silti käyn joka päivä. Sitten osannet arvostaa sisäpaikkaa enemmän.

Kasvattaja laittoi pannan kiinni ja lukkoon. Avaimen hän laittoi huolettomasti taskuunsa, josta sen myöhemmin voisi laittaa oikeaan paikkaan. Amandan lukon numeron hän lähettäisi rekisteri-instanssiin ja saisi paluupostissa sen paperit ja virallisen hallinto-oikeusdokumentin. Ikävä kyllä nuo tiedot ei olleet salaisia ja joku muukin sai myöhemmin selville, mihin Amandan tie oli vienyt.

Amandaa alettiin kutsua Mantaksi, Kasvattaja tuumasi, että lyhempi nimi toimii paremmin ja sehän kuulostaakin lehmän nimeltä. Mantaa pantiin päivin ja öin. Milloin se ei syönyt, sitä pantiin. Lähes tauotta. Kasvattaja halusi saada sen nopeasti kantavaksi. Kasvattajalle tuli nimittäin vakava tila nimeltä vauvakuume. Päivittäiset käynnit Siittolassa todellakin saivat Mantan onnelliseksi kohtalostaan. Nuo raukat saivat vain toivoa ja odottaa, milloin ne ostettaisiin käyttöön ja sitä jo käytettiin ihan kunnolla. Manta oppi olemaan kiltisti lähes paikoillaan, puristella Kasvattajan kullia pillullaan, kun tämä oli laukeamassa ja oli muutenkin säyseä ja helppo. Lisäksi ravinnon lisääntyä rajattomasti, sen rinnatkin alkoi vihdoinkin kasvaa. Kasvattaja kiusoittelikin sitä siitä, että kohta se olisi varsinainen meijeri, vaikka sillä ei ollut vielä mitään kokemusta imettämisestä, saati lypsystä.

Eräänä päivänä sisäkkö tuli sanomaan, että ovella oli erittäin laadukkaaseen pukuun pukeutunut herra, joka oli käynyt kierroksella Siittolassa ja halusi tulla keskustelemaan kaupoista. Kasvattaja käski tuomaan sen työhuoneeseensa ja veti särmin Mantan eteen näkösuojaksi.

- Onkos sulla täällä vielä muuta palvelusväkeä tai orjia?

- Tottakai on, mutta täällä ne sitten pysyvätkin.

- Kun olen oikeastaan vaan yhdestä tietystä naisesta kiinnostunut, jonka nimi oli joskus Amanda. Kuulin, että se on tuotu tänne ja haluaisin sen ostaa pois. On varmaan pahansuinenkin.

Manta kauhistui, kun kuuli vanhan nimensä ja nyt herran äänikin alkoi jo kuulostaa tutulta.

- Mitäs sitä kiertelemään, se on täällä ja varmaan jo kantaa mun vauvaa. Joten tuu kattoo vaikka vuoden päästä, perillistä en anna pois.

Kasvattaja puhui ehkä tarpeettomankin kovalla äänellä, mutta halusi Mantan kuulevan, ettei sillä ollut välitöntä hätää, vaan paikka vuodeksi oli taattu.

- No en sitä perillistä niin, mutta sen tytön kyllä ottaisin. Olen asianajaja ja tytön perhetuttu

- Jaa, taitaakin olla niin, että teikäläisen takia se tyttö siinä jamassa sitten onkin. Saat pitää rahas, mitä hyvänsä olitkin tarjoamassa, mä taidanki tehdä siitä mun vaimon. Vai mitä sanot Manta?

Ja Kasvattaja työnsi särmin sivuun, jolloin Manta katsoi häntä suoraan silmiin, suomatta vilaustakaan lakimiehelle.

- Parhaanihan toki teen, että Kasvattajalle potran perillisen annan. Tuo ketku lakimies joutaisi kyllä käräjille, eikä herrainklubiin. Kasvattaja on niin tolkuttoman avulias ollut, että sydän tässä pakahtuu.

Ja niin siinä kävi, että kyseinen herra saatettiin ulos ja Mantasta tehtiin Siittolan ensimmäinen vihitty kantava.